

Nejvyššímu správnímu soudu
Moravské náměstí 6, Brno, 657 40

od

RNDr. Vladimíra Chlupa, nar. 15. 10. 1949 (dále jen navrhovatel)
bytem nábř. Přemyslovců 12, 779 00 Olomouc
V Olomouci dne 15. června 2010

Počet stran: 3

**Věc: Doplněný návrh Vol 19/2010 na neplatnost voleb,
konaných dle rozhodnutí prezidenta republiky č. 37/2010 Sb.**

Ve smyslu §90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, podávám návrh na neplatnost voleb podle §87 **odst. 4** zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, které se uskutečnily ve dnech 28. – 29. května 2010, konaných dle rozhodnutí prezidenta republiky č. 37/2010 Sb. Ve smyslu §87 **odst. 4** zákona č. 247/1995 Sb. „Návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb“, podávám návrh na neplatnost voleb v plném rozsahu. Z neplatnosti celých voleb tak vyplyne i neplatnost volby každého kandidáta.

1. Odůvodnění návrhu

Dne 28. května 2009 byl přijat ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny. Tímto ústavodárným aktem došlo k úpravě zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů tak, aby tyto volby mohly proběhnout do 15. října 2009.

Dne 10. září 2009 byl vynesena nález Ústavního soudu Pl. ÚS 27/09 ve věci návrhu na zrušení ústavního zákona č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny, kterým bylo rozhodnuto, že:

„Ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny, se zrušuje dnem 10. září 2009.“

Nález Pl. ÚS 27/09 však nebyl ve smyslu zákona vykonatelný, protože byl v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Mám podezření, že jeho vyhlášením došlo ke spáchání trestného činu sabotáže podle §314 zákona č. 40/2009 Sb., který v doslovném

významu odpovídá i §97 zákona č. 140/1961 Sb., jež byl platný dne 10. září 2009. Na základě tohoto podezření, které sdílí více osob bylo v této věci podáno jinou osobou již dne 25. 5. 2010 trestní oznámení k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci.

Navrhovatel tímto konstatuje, že z pro něho neznámých důvodů, byl a je nález Pl. ÚS 27/09 respektován tak, že k uskutečnění voleb do Parlamentu České republiky v termínu do 15. října 2009 nedošlo. Tím bylo zahájeno rozsáhlé porušování zákonů České republiky, včetně jejího ústavního pořádku. Pokud je mi známo, žádný z ústavních činitelů nevysvětlil, na základě čeho je Nález Pl. ÚS 27/09 respektován a z jakého titulu je vykonatelný. To odporuje čl. 2 odst. 3 i odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“).

Platnost ústavního zákona č. 195/2009 Sb. nebyla omezena ani ústavním zákonem č. 319/2009 Sb., ani zákonem č. 320/2009 Sb. Navrhovateli tedy není jasné na základě čeho došlo k rozhodnutí prezidenta republiky č. 37/2010 Sb., o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, kterým byl stanoven další termín voleb na období 28. – 29. května 2010.

Šesté volby do Poslanecké sněmovny PČR tak, dle navrhovatele, proběhly nejen v rozporu se zákonem č. 247/1995 Sb., který byl pro tento účel upraven ústavním zákonem č. 195/2009, ale i v rozporu s ústavním pořádkem. Mimoústavní a nezákonné posunutí volebního termínu z období do 15. října 2009 na termín 28. – 29. května 2010 mělo zásadní vliv na výsledek voleb, což je dle §87 odst. 4 zákona č. 247/1995 Sb. i důvod pro podání návrhu na jejich neplatnost. Výsledek těchto voleb byl ovlivněn především objemem hlasů, které získaly původně malé či nedávno založené politické strany. Uvedený časový posun termínu voleb lze považovat za způsob, který mohl významně ovlivnit výsledky hlasování.

Velmi vážné jsou v této souvislosti i ústavní dopady celé záležitosti. Volby do Poslanecké sněmovny PČR, jež proběhly ve dnech 28. – 29. května 2010, se totiž uskutečnily za mimoústavních podmínek, v situaci, kdy si zde nově osobují svrchovanou moc ve státě ústavní soudci, kteří hlasovali pro Nález Pl. ÚS 27/09. Volby lze sice označit za demokratické, ale v nedemokratických poměrech, čímž může paradoxně dojít k odstranění demokratického právního řádu. Ústava ČR předpokládá, že lid je zdrojem veškeré státní moci, která může mít podobu moci svrchované, ústavodárné či zákonodárné a jejím prostřednictvím i výkonné a soudní. Svrchovaná moc lidu může být uplatněna dle čl. 23 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina) a ve svobodných demokratických volbách. To předpokládá i §1 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. – „Do Parlamentu České republiky se volí na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva tajným hlasováním. Do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se volí podle zásad poměrného zastoupení ...“, jež je přenesen z odst. 1 čl. 18 Ústavy. Všeobecné, rovné a přímé volební právo předpokládá, že každý volič má v rámci svrchované moci lidu stejné

zastoupení. Výsledek voleb je následně poměrným způsobem a dle platných zákonů, přepočítán na mandáty. Existuje-li tedy v České republice (státní) síla, která ční nad tímto poměrným zastoupením, tak je to významné porušení ústavního pořádku i zákona č. 247/1995 Sb. Do této pozice se dostali dotyční ústavní soudci. Síla jejich hlasu tak porušuje zásadu rovného volebního práva. Volby do Poslanecké sněmovny PČR, konané ve dnech 28. – 29. 5. 2010, mohou přinést jen větší ukotvení tohoto protizákonného stavu, a to proto, že zástupci lidu jsou již při svém nástupu do funkce omezení silou těchto ústavních soudců, neboť na základě procesu svého zvolení nemají zákonnou možnost tuto jejich nadvládu omezit (síla Senátu PČR je v této situaci již nedostatečná). Akceptace voleb do Poslanecké sněmovny PČR, konaných ve dnech 28. května 2010 a 29. května 2010, vyhlášených rozhodnutím prezidenta republiky č. 37/2010 Sb., by tak byla vážným porušením nejen zákona č. 247/1995 Sb., ale i destrukcí demokratického právního státu.

Navrhovatel se tímto domnívá, že před jakýmkoliv dalšími řádnými parlamentními volbami musí být samozvaná „svrchovanost“ dotyčných ústavních soudců eliminována a vrácena do souladu s ústavním pořádkem ČR. Jen takto může být navracena důvěryhodnost instituci Ústavního soudu ČR a jen v takových podmínkách může být voliči uplatněno všeobecné, rovné a přímé volební právo.

2. Návrh na vyhlášení neplatnosti voleb, konaných dle Rozhodnutí prezidenta republiky č. 37/2010 ve dnech 28. – 29. 6. 2010

Ze všech důvodů shora uvedených a ve víře, že základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci, navrhuje navrhovatel, aby bylo rozhodnuto Nejvyšším správním soudem takto:

„Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28. května 2010 a 29. května 2010, vyhlášené Rozhodnutím prezidenta republiky č. 37/2010 Sb., jsou tímto neplatné, a to pro porušení zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 212/1996 Sb., nálezů Ústavního soudu uveřejněného pod č. 243/1999 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu uveřejněného pod č. 64/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 37/2002 Sb., zákona č. 171/2002 Sb., zákona č. 230/2002 Sb., zákona č. 62/2003 Sb., zákona č. 418/2004 Sb., zákona č. 323/2006 Sb., zákona č. 480/2006 Sb., zákona č. 261/2008 Sb. a ústavního zákona č. 195/2009 Sb.“